

Białe Karpaty

Prawdopodobnie największe i być może najbardziej znane łąki, przynajmniej wśród szerszej publiczności objętej ochroną przyrody, znajdują się na granicy czesko-słowackiej w Obszarze Chronionego Krajobrazu Białe Karpaty i ich okolicach, na przykład w południowej części wzgórz Vizovic. Są to łąki wyjątkowo bogate z punktu widzenia różnorodności biologicznej, o czym świadczy fakt, że w sumie zadeklarowano tu 42 małoobszarowe obszary łąkowe specjalnie chronione o łącznej powierzchni 1127 ha. Przykładami są narodowe rezerwy przyrody Čertoryje i Jazevčí lub narodowy pomnik przyrody Búrová. łąki te powstały jako półnaturalna roślinność zastępcza na miejscu pierwotnych stepów leśnych, ciepłolubnych dębów, grabów i buków. Na ich bogactwo gatunkowe wpływa kilka czynników, a mianowicie różnorodność siedlisk, na których mogą występować gatunki suchych trawników (kłosownica pierzasta, stokłosa prosta, szałwia łąkowa), łąki mezofilne (drzączka średnia, stokrotki białe), na przemian łąki wilgotne (mulinia, bukwica zwyczajna, sierpik barwiarski, pięczornik biały) i źródła łąkowe, a także ciepłolubne dęby i obrzeża lasów (gorysz siny, bodziszek czerwony).

Pozytywny wpływ na poziom różnorodności ma również zachowana mozaika małych drzewostanów i samotnych drzew, ciągłość tradycyjnej gospodarki (coroczny festiwal ręcznego koszenia z pomocą setek wolontariuszy z całego kraju) oraz niski poziom nawożenia. łąki Białych Karpat są również bogate w naprawdę rzadkie chronione gatunki storczyków, takie jak storczyk męski, storczyk kukułka, dwulistnik pszczeli. Łącznie na białokarpaccich łąkach zidentyfikowano ponad 800 gatunków roślin, z których 90 jest silnie lub krytycznie zagrożonych. Stwierdzono również występowanie ponad 400 gatunków mchów. Z roślinami związane są różne gatunki bezkręgowców. Są to najbogatsze gatunkowo zbiorowiska łąkowe w całej Europie Środkowej.

Zdjęcie: Google